

B"H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 17 | Tazria | Sichah 2

1 פרשתינו י"ב, ו', ח'

ובמלאת | ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן-שנתו לעלה ובן-יונה או-תר לחטאת אל-פתח אהל-מועד אל-הכהן:

And when the days of her purification have been completed, whether for a son or for a daughter, she shall bring a sheep in its first year as a burnt offering, and a young dove or a turtle dove as a sin offering, to the entrance of the Tent of Meeting, to the kohen.

ואם-לא תמצא ידה די שיה נלקחה שתי-תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

And if she cannot afford a sheep, she shall take two turtle doves or two young doves: one as a burnt offering and one as a sin offering. And the kohen shall effect atonement for her, and she shall become clean.

2 סיום מסכת קנים

האשה שאמרה, הרי עלי קן כשאלד זכר, ילדה זכר, מביאה שתי קנים, אחת לנדרה ואחת לחובתה. נתנתם לפה, והכהן צריך לעשות שלש פרידים מלמעלן ואחת מלמטן.

לא עשה כן, אלא עשה שתיים למעלן ושתיים למטן ולא נמלה, צריכה להביא עוד פרידה אחת, ויקריבנה למעלן, ממין אחד. משני מינין, תביא שתיים. פרשה נדרה, צריכה להביא עוד שלש פרידים, ממין אחד. משני מינין, תביא ארבע. קבעה נדרה, צריכה להביא עוד חמש פרידים, ממין אחד. משני מינין, תביא שש. נתנתם לפה ואין ידוע מה נתנה, הלק הפה ועשה ואין ידוע מה עשה, צריכה להביא עוד ארבע פרידים לנדרה, ושתיים לחובתה, וחטאת אחת. בן עזאי אומר, שתי חטאות.

אמר רבי יהושע, זה הוא שאמרו, כשהוא חי קולו אחד, וכשהוא מת קולו שבעה. כיצד קולו שבעה. שתי קרניו, שתי חצורות. שתי שוקיו, שני חלילין. עורו, לתף. מעיו, לנבלים. בני מעיו, לכנורות. ויש אומרים, אף צמרו לתכלת.

רבי שמעון בן עקשיא אומר, זקני עם הארץ, כל זמן שמזקינין, דעתן מטרפת עליהן, שנאמר (איוב יב), מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח. אבל זקני תורה אינן כן, אלא כל זמן שמזקינין, דעתן מתישבת עליהן, שנאמר (שם), בישישים חכמה וארר ימים תבונה:

If a woman says: "I vow a pair of birds if I give birth to a male child," and she does give birth to a male child, then she must offer up two pairs, one for her vow and one for her obligation.

If [before she assigned them] she gave them to the priest, and the priest who ought to offer three birds above and one below does not do so, but offers two above and two below, and does not seek guidance, she must she bring another bird and offer that above. This is so if the birds were of the same kind. If they were of two kinds, then must she bring two others. If she had expressly defined her vow, then must she bring three other birds. This is so if the birds were of the same kind. If they were of two kinds, then must she bring four others. If she made a definite fixture at the time of her vow, then must she bring another five birds. This is so if the birds were of the same kind. If they were of two kinds, then must she bring six others. If she gave them to the priest and it is not known what she gave, and the priest performed the sacrifice, but it is not known how he performed it, then she must bring four other birds for her vow, and two for her obligation and one for her hatat. Ben Azzai says: [she must bring] two hatats.

Rabbi Joshua said: This is what it meant when they said: "When [the beast] is alive it possesses one sound, but when it is dead its sound is sevenfold." In what way is its sound sevenfold? Its two horns [are made into] two trumpets, its two leg-bones into two flutes, its hide into a drum, its entrails for lyres and its large intestines for harp strings; and there are some who add that its wool is used for the blue [pomegranates.]

Rabbi Shimon ben Akashiah says: ignorant old people, the older they become, the more their intellect gets befuddled, as it is said: "He removes the speech of men of trust and takes away the sense of the elders." But when it comes to aged scholars, it is not so. On the contrary, the older they get, the more their mind becomes composed, as it is said: "With aged men comes wisdom, and understanding in length of days."

3 רבינו עובדי' מברטנורא

אמר רבי יהושע זהו שאמרו כו' כשם שהכבש חי אין יוצא ממנו אלא קול אחד, וכשהוא מת שהיה ראוי שיפסוק קולו יוצאים ממנו שבעה קולות כדמפרש ואזיל, הכא נמי כשנדרה תחילה קודם שהביאה כלום לא היתה צריכה אלא קול לנדרה וקול לחובתה, ולאחר שקבעה נדרה והביאה נדרה וחובתה, לפי שאינה יודעת מה קבעה ואין יודע הכהן מה הקריב, צריכה להביא ארבע פרידות לנדרה וארבע לחובתה כדאמרן:

just as when the sheep is alive, only one voice comes forth from it, but when it is dead that it would be appropriate that its voice would stop, there comes out from it seven voices as it explains further on, here also, when she initially made her vow prior to bringing anything, she did not need anything other than one couple of sacrificial birds for her vow and one couple of sacrificial birds for her obligatory [sacrifice], but after she had established her vow and brought her vow and her obligatory [sacrifice], because she doesn't know what she established and the Kohen does not know what he offered up as a sacrifice, she needs to bring four individual birds for her vow and four for her obligatory [sacrifice] as we stated

ב

4 רמב"ם בפירוש המשניות

אמר רבי יהושע מפני שהיה הענין זר שהוא דומה למה שאמר בכבש כשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו שבעה

והרי כשנפסד נתרבו בו המצות:

As this was a foreign concept, we bring a comparison, from the idea of a sheep which when alive has one voice, and when dead has seven. Similarly, when demised, it's Mitzvos are increased.

ג

5 רבינו עובדי' מברטנורא

רבי שמעון בן עקשיא אומר. אף כל זה דומה להך מילתא, דכשם שכשהוא מת קולו שבעה, כך זקני תורה כל זמן שמזקינים ובאים לידי תשות כח, הן מוסיפין חכמה:

– even all of this is similar to this matter, for just as when it (i.e., the animal) is dead, its voice is seven, so also the Sages of Torah, when they age and come to feebleness/weakness in [physical] strength, they add wisdom [through their teaching].

ד

6 רמב"ם הל' שגגות ריש פרק ח'

כל חטא שחייבין על שגגתו חטאת קבועה חייבין על לא הודע ש'לו אשם תלוי. ומהו לא הודע. אם נסתפק לו אם שגג בדבר זה או לא שגג הרי זה מצוה להקריב אשם שנאמר (ויקרא ה' ז') "ולא ידע ואשם ונשא עונו" (ויקרא ה' יח) "והביא איל תמים מן הצאן בערקה לאשם" וזהו הנקרא אשם תלוי מפני שהוא מכפר על הספק ותולה לו עד שיודע לו בודאי שחטא בשגגה ויקריב חטאתו:

Every transgression for which one is liable for a fixed sin-offering if he transgressed inadvertently carries liability for a provisional guilt-offering if he is unsure whether he violated it.

What does being unsure mean? If a person is in doubt whether he inadvertently violated this transgression or not, he is obligated to bring a guilt-offering, as Leviticus 5:17-18 states: "If he was unaware and became guilty, he shall bear his iniquity. He shall bring an unblemished ram from sheep, of the given value, as a guilt-offering." This is referred to as a provisional guilt-offering, for it brings atonement when the person is in doubt, tentatively, until he knows with certainty that he sinned inadvertently, at which time, he brings a sin-offering.

ה

(7) רמב"ם הל' סוכה פרק ה' הלכה ז'

היו נסרין שיש ברחבן ארבעה ואין בעב'ן ארבעה והפכן בצדיהן שאין בהן ארבעה וסכך בהן הרי זו פסולה. שהרי הנסר פסול בין שסכך ברחבו בין שסכך בעב'יו:

There were boards that were four handbreadths wide, but less than four handbreadths thick. A person turned them on their side so that they would not be four handbreadths wide to use them as s'chach. This is not acceptable, because a board is unacceptable for use as s'chach whether one uses its width or thickness.

(8) רש"י סוכה י"ד, ב'

פסולה - כדמפרש לקמן דכיון דיש שם פסול עליהן. נעשו כשפודין של מתכת הפסולין לסכך בכל ענין שהופכן:

Invalid - as explained further on, being that it has the title 'invalid', they become like iron spits, namely that one may not use them any way he places them.

כשרה - דטעמא משום גזירת תקרה וכי האי גוונא לא עבדי אינשי תקרה:

Kosher- because the possible invalidity would have been in order to stay away from using a regular roof. And people don't make roofs in such a manner.

(9) רמב"ם הל' קידוש החודש פרק ג' הלכה י"ב

יש מקומות שהיו מגיעין אליהם שלוחי ניסן ולא היו מגיעין להן שלוחי תשרי. ומן הדין היה שיעשו פסח יום אחד שהרי הגיעו להן שלוחין וידעו באי זה יום נקבע ראש חודש. ויעשו יום טוב של חג הסוכות שני ימים שהרי לא הגיעו אליהן השלוחין. וכדי שלא לחלק במועדות התקינו חכמים שכל מקום שאין שלוחי תשרי מגיעין שם עושין שני ימים אפלו יום טוב של עצרת:

There are places where the messengers [sent out for] Nisan would arrive [in time for the celebration of Pesach], but the messengers [sent out for] Tishrei would not arrive [in time for the celebration of Sukkot]. According to [the letter of] the law, it would have been appropriate for them to observe Pesach for one day, since the messengers reached them and informed them when Rosh Chodesh had been established, and for them to observe Sukkot for two days,

since the messengers had not reached them. Nevertheless, so that there would be no difference between the festivals, the Sages instituted the ruling that two days were celebrated [for all holidays] in all places that were not reached by the messengers for Tishrei. [This includes] even the festival of Shavuot

I

10 רמב"ם הל' איסורי מזבח פרק ג' הלכה ו'

וכן הרובע והנרבע והמקצה לעבודה זרה והנעבד אף על פי שהן מתרין באכילה הרי הן פסולין לגבי המזבח שנאמר (ויקרא כב-כה) "כי משחתם בהם" כל שיש בו השחתה פסול. ובעברה הוא אומר (בראשית ו-יב) "כי השחית כל בשר". ובעבודה זרה קתיב (שמות לב-ז) (דברים ט-יב) "כי שחת עמך". וכן בהמה ועוף שהרגו את האדם הרי הן כרובע או נרבע ופסולין למזבח:

Similarly, an animal that had relations with a person, which was sodomized, which was set aside for pagan worship, or which was worshipped, even though it is permitted to be eaten, is unacceptable as a sacrifice for the altar. [This is derived as follows: When describing animals unfit for sacrifices, Leviticus 22:25] states: "For their perversion is in them." [Implied is that] any [animal] characterized by perversion is forbidden. With regard to forbidden [sexual behavior, Genesis 6:12] states: "For all flesh has perverted [its path]." With regard to pagan worship, [Exodus 32:7] states: "For your nation has perverted itself." Similarly, an animal or fowl which killed a person are considered equivalent to one that had relations with a person or which was sodomized and they are unacceptable for the altar.

11 עבודה זרה מ"ו, ב'

בעי רמי בר חמא המשתחוה לקמת חטים מהו למנחות יש שינוי בנעבד או אין שינוי בנעבד

Rami bar Hama raises a dilemma: In the case of one who bows to a stalk of wheat, what is the *halakha* with regard to using it for meal-offerings? Does the wheat lose its forbidden status after it is ground into flour, or not? Does a change in the form of a worshipped object revoke its forbidden status, or does a change in the form of a worshipped object not revoke its forbidden status?

12 עבודה זרה מ"ז, א'

בעי רב פפא המשתחוה לבהמה צמרה מהו לתכלת

Rav Pappa raises a dilemma: In the case of one who bows to an animal, what is the *halakha* with regard to its wool? May it be used for the sky-blue wool?

קרניה מהו לחצוצרות שוקיה מהו לחלילין בני מעיה מהו לפארות

With regard to its horns, what is the *halakha* concerning their use for trumpets? With regard to the bones of its thighs, what is the *halakha* concerning their use for flutes? With regard to its innards, what is the *halakha* concerning their use for harp strings?

(13) רש"י

לפארות - נימין של כינור.

Paaros - are harp strings.

ז

(14) רמב"ם בפירוש המשניות סוף קנים

אמר ר"ש בן עקשיא בדומה לזה גם כן כגון תלמידי חכמים שבשעת שהם מזקינין ונחלשין ויפסיד גופם תרבה חכמתם ויתחזק שכלם ויוסיפו שלמות שנאמר בישישים חכמה ואורך ימים תבונה:

This fits with the earlier discussion, as when they age and weaken, and their body weakens their intellect is strengthened.

(15) סנהדרין י"ז, סוף עמוד א'

א"ר יוחנן אין מושיבין בסנהדרי אלא.. ובעלי זקנה

Rabbi Yohanan says: They place on the Great Sanhedrin only men ...of suitable age so that they will be respected.

ח

(16) ישע"י ס"ו, ח'

מי־שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה כְּאֵלֶּה הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִנָּלֵד גּוֹי פְּעַם אַחַת כִּי־תֵלֵד גַּם־יִלְדָה צִיּוֹן אֶת־בְּנֵיהָ:

Who heard [anything] like this? Who saw [anything] like these? Is a land born in one day? Is a nation born at once, that Zion both experienced birth pangs and bore her children?

(17) תנחומא תולדות ה'

אֲדַרְיָאנוֹס אָמַר לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, גְּדוּלָה הַכֶּבֶשֶׂה הַעוֹמֶדֶת בֵּין שִׁבְעִים זְאֵבִים. אָמַר לוֹ: גְּדוּל הוּא הָרוּעָה שְׁמִצִּילָה וְשׁוֹמְרָה וְשׁוֹבְרָן לְפָנֶיהָ. הֵי, כָּל כְּלִי יוֹצֵר עָלֶיהָ לֹא יִצְלַח.

Hadrian said to R. Joshua: "Mighty is the lamb that can survive among seventy wolves." And he replied: "Mighty is the shepherd who can save and protect the lamb, and destroy the wolves surrounding her." Therefore, it is written: *No weapon that is formed against thee shall prosper* (Ps. 54:17).

(18) שמות רבה פמ"ד, א'

גָּפֶן מִמִּצְרַיִם תִּסְיַע, לָמָּה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְגֶפֶן

'A vine has been taken from Egypt'. Why are jews compared to a vine?

מה הגפן היא חיה ונשענת על עצים מתים, כך ישראל הם חיים וקיימים ונשענים על המתים, אלו האבות.

Just as a vine lives but is supported on 'dead' wood, similarly jews, they are alive and well, but are supported by the deceased, namely the forefathers.

(19) בראשית רבה פס"ה, כ'

הקל קול יעקב,....

The voice is the voice of Jacob;

ובשעה שהוא מצפצף בקולו אין הידים ידי עשו, אין ידי עשו שולטות.

When he sounds his voice, 'the hands are it eisav's hands'; namely they don't rule.

ט

(20) ישעיהו ס, ט'

כילי | איים יקוו ואגיות תרשיש בראשנה להביא בניה מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהנה אלהיה ולקדוש ישראל כי פארה:

For the isles will hope for Me, and the ships of Tarshish [as] in the beginning, to bring your sons from afar, their silver and their gold with them, in the name of the Lord your God and for the Holy One of Israel, for He has glorified you.
